

**ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น : กรณีศึกษานักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ**
**Adolescents' Attitudes on Premarital Sex : A Case Study of High
School Students in Chaiyaphum Province**

สุรีย์พร เกลียวจิตติกุล*

ผศ.ดร.อรพิน สธิรมน**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส การ
อบรมเลี้ยงดู และการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักเรียน จำนวน
316 คน อายุ 15-18 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4-6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง
ในจังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับ
ไม่เห็นด้วย ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวดในระดับปานกลาง ได้รับการ
อบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับน้อย สำหรับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน พบว่า
กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับน้อย การทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่าง
ที่มีเพศ อายุ และชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีสถานภาพสมรส อาชีพ และระดับการศึกษาต่างกัน มี
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลยต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย
ต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน สำหรับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน
พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ
สมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส วัยรุ่น

* นิสิตปริญญาโท สาขาพัฒนาสังคม โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Abstract

The purposes of this study were to examine adolescents' attitudes on premarital sex, their upbringing styles, the level of peer support towards sex issues, and to compare adolescents' attitudes on premarital sex according to personal factors, family upbringing, and the level of peer support towards sex issues. The sample consisted of 316 Chaiyaphum students between the ages of 15-18, attending grades 10-12. The data were collected using questionnaires and subsequently analyzed by way of descriptive statistics. The statistics used for analysis were the percentages, the mean, the standard deviation, the t-test, one-way analysis of variance, multiple comparisons by Scheffé's test with a significance level set at 0.05. The results showed that the sample group held a predominately disapproving attitude towards premarital sex. It was found that most of the students were raised under moderate levels of democracy and strict upbringings and low level of laissez-faire upbringing. The results also indicated low levels of peer support towards premarital sex among the sample group. It was also found that students with different ages and sexes differed in their attitudes towards premarital sex, while students whose parents differed in occupations, levels of education, and marital status showed no significant difference in their attitudes towards premarital sex. Moreover, the results revealed that students brought up under different levels of laissez-faire and strict upbringings differed in their attitudes towards premarital sex, while no significant differences in attitude towards premarital sex were found in students raised under different levels of democracy. Lastly, it was found that students who received different levels of peer support differed significantly in their attitudes towards premarital sex.

Keywords: Attitude on premarital sex, adolescents

บทนำ

ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วท่ามกลางโลกาภิวัตน์ที่เข้ามาในสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง เป็นเหตุให้รูปแบบของสังคมไทยในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนเพื่อรับสิ่งใหม่เข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นไทย ได้กลายเป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจในระดับชาติว่า มีวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกันอย่างถูกวิธี ก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน และเกิดการทำแท้งขึ้นทำให้เป็นที่วิจารณ์กันอย่างกว้างขวางว่าพฤติกรรมเหล่านี้จะเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยหรือไม่ เพราะสังคมไทยในอดีตนั้นมีวัฒนธรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณีที่ให้ผู้หญิงรักษานวลสงวนตัว

ในช่วง พ.ศ. 2536-2551 ได้มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เป็นจำนวนมาก ซึ่งล้วนแต่ศึกษาถึงวัยรุ่นกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทย แต่สำหรับในจังหวัดชัยภูมิยังไม่มีบุคคลใดทำการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นมาก่อน จังหวัดชัยภูมิเป็นจังหวัดขนาดกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นเป็นจำนวนมาก มีสถานศึกษาต่างๆ หลายแห่งทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชนที่มีวัยรุ่นชายและหญิง ซึ่งล้วนแล้วแต่อยู่ในวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม เปิดโอกาสให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงได้ง่าย พื้นฐานส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และการสนับสนุนทางสังคมเรื่องเพศที่แตกต่างกันอาจทำให้ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นแตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ เพื่อที่จะทำให้สังคมไทยเข้าใจวัยรุ่นได้มากขึ้น และนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลต่อการวางแผนพัฒนาประชากรวัยรุ่นให้มีประสิทธิภาพและเป็นอนาคตที่ดีของสังคมไทยต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาระดับการอบรมเลี้ยงดูของวัยรุ่น
3. เพื่อศึกษาระดับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนของวัยรุ่น
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เช่น นำไปใช้ในการกำหนดนโยบาย กฎระเบียบของโรงเรียนต่างๆ ทั้งที่เป็นโรงเรียนของภาครัฐและเอกชนในการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. วัยรุ่นที่มีข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน
2. วัยรุ่นที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน
3. วัยรุ่นที่มีการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

การตรวจเอกสาร

ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจแสดงออกให้เห็นได้จากคำพูด หรือพฤติกรรมที่สะท้อนทัศนคตินั้นๆ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540) เป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมใดตอบสนองจะเกิดขึ้นต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา และเป็นตัวแปรที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรู้สึกนึกคิด (ศุภร เสรีรัตน์, 2540) มีแหล่งกำเนิดมาจากประสบการณ์เฉพาะอย่างการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลสิ่งที่เป็นแบบอย่างและมีความเกี่ยวข้องกับสถาบันปัจจัยที่ก่อให้เกิดทัศนคติ คือ การอบรมเลี้ยงดู การได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ การเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน และการเลียนแบบ ประกอบด้วยด้านการรับรู้ ด้านความรู้สึก และด้านการปฏิบัติ ส่วนอิทธิพลที่ก่อให้เกิดทัศนคติเกิดจากการอบรมกล่อมเกลามาทางสังคม หรือการเรียนรู้ที่บุคคลประสบมาไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม สิ่งที่กำหนดทัศนคติก็คือปัจจัยภายนอกที่บุคคลสัมผัส ได้แก่ ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู สังคมที่อยู่อาศัย องค์กรหรือหน่วยงาน และกลุ่มเพื่อน (สุพิน เกษาคุปต์, 2530)

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

วัยรุ่น หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 11-20 ปี เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตสู่สภาวะหรือเป็นวัยย่างเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ถือเอาความพร้อมทางร่างกายหรือภาวะสูงสุดของทางร่างกาย ซึ่งในขณะนี้ เป็นระยะที่ร่างกายมีความเจริญเติบโตของระบบอวัยวะเพศชายอยู่ระหว่าง 12-20 ปี เพศหญิงอยู่ระหว่าง 10-18 ปี (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2544) โดยแบ่งช่วงชั้นของวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ วัยรุ่นตอนต้น เพศหญิงอายุ 13-15 ปี เพศชาย 15-17 ปี วัยรุ่นตอนกลาง เพศหญิงมีอายุ 16-18 ปี เพศชายมี 18-19 ปี และวัยรุ่นตอนปลาย เพศหญิงมีอายุ 19-21 ปี และเพศชายมีอายุ 20-21 ปี (สุชา จันทรเฒ, 2539) วัยรุ่นมีพัฒนาการการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านโครงสร้างและแบบแผนอินทรีย์ทุกส่วน การเปลี่ยนแปลงจะก้าวหน้าไปเรื่อยๆ จากระยะหนึ่งไปอีกระยะหนึ่งทำให้เด็กมีลักษณะและความสามารถใหม่เกิดขึ้น ซึ่งมีผลทำให้เจริญก้าวหน้ามากขึ้นตามลำดับทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา (สุชา จันทรเฒ, 2520)

แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ (2540) กล่าวถึงความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสไว้ว่า การที่ชายและหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไป ส่วน วันทนีย์ วาสินสิน (2526) กล่าวถึงสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นชอบลองอยากรู้อยากเห็นจึงมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส วัยรุ่นทนการ

ออตออันของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายเป็นฝ่ายออตออันทำให้ฝ่ายหญิงใจอ่อน วัลรูนคิดว่า เป็นแฟนเมื่อคบกันเป็นแฟนกันต้องมีได้เสียกัน แอมบางคนบอกด้วยว่า ไม่เห็นเสียหยาอะไร วัลรูนอยาก ได้ความรู้สึกเป็นเจ้าของกันและกัน ซึ่งเกิดได้ทั้งชายและหญิง วัลรูนรู้สึกว่าการตัวเองมีค่าเป็นที่ต้องการของ อีกฝ่ายหนึ่ง และวัลรูนมีแรงผลักดันจากฮอว์โมน และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์

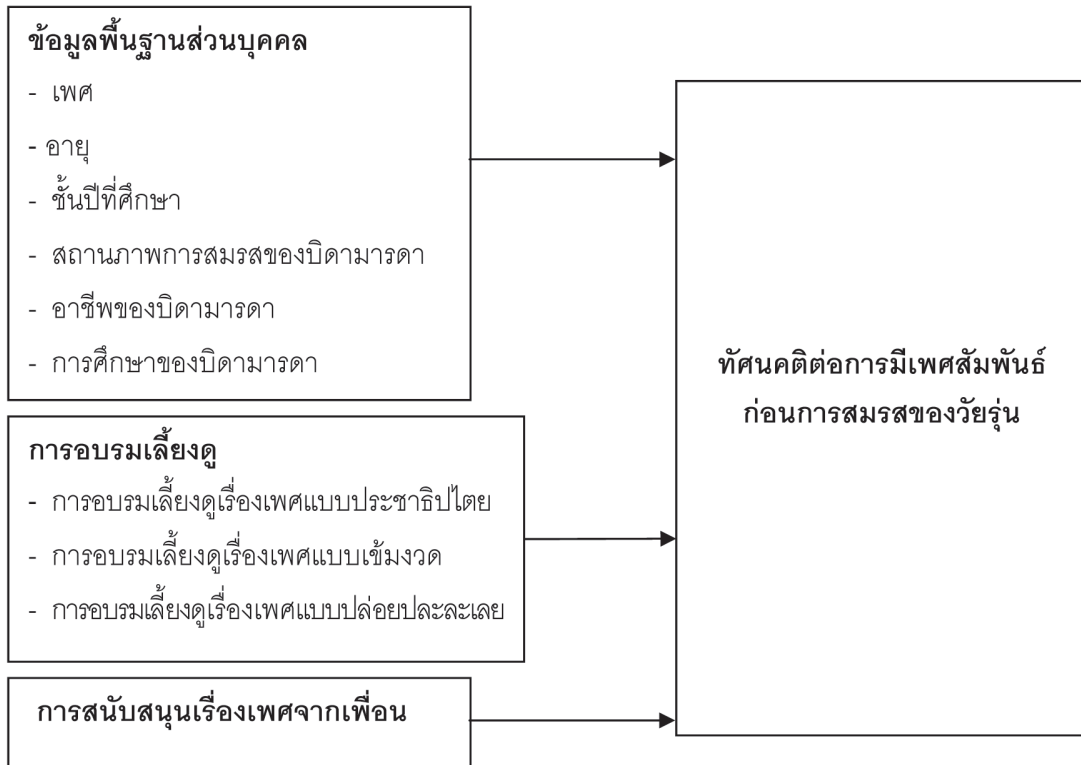
แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ และวิธีการปฏิบัติของแต่ละ ครอบครัวได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม และจากการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต มีทั้งการกระทำ ในทางตรงและทางอ้อม การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กในปัจจุบัน (สมคิด อิศระวัฒน์, 2542) ซึ่งมีลักษณะ 3 แบบ ดังที่ สุภาพรพรณ โคตรจรัส (2528 อ้างใน ประไพ เจนคง, 2541) ได้กล่าวถึง คือ **การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย** หมายถึง ลักษณะการเลี้ยงดูแบบให้ความรักมาก มีการควบคุมในระดับปานกลางถึงค่อนข้างน้อย และใช้เหตุผลในการฝึกระเบียบวินัย มักใช้วิธีการ ชมเชยมากกว่าการลงโทษ และเมื่อจำเป็นต้องลงโทษมักใช้วิธีการลงโทษทางจิตมากกว่าการลงโทษทาง ร่างกาย **การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด** หมายถึง ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาจะกำหนดกฎเกณฑ์ และมาตรฐานที่เข้มงวดอย่างยิ่ง และควบคุมอย่างเต็มที่ให้เด็กเป็นตัวของตัวเองน้อยมาก มีการบังคับให้เด็ก ทำตามความเห็นชอบของผู้เลี้ยงดูโดยควบคุมอย่างเข้มงวด และมีการลงโทษเมื่อเด็กไม่ปฏิบัติตาม **การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย** หมายถึง ลักษณะการแสดงออกทั้งในรูปการกระทำและการใช้เวลา ที่ไม่สนใจเด็ก ไม่ให้ความสำคัญกับเด็กนำไปเปรียบเทียบกับเด็กคนอื่นอย่างไม่ยุติธรรม มีการชมเชย หรือ บางรายอาจมีการกระทำที่ทารุณต่างๆ ไม่ให้ความรักความอบอุ่น ไม่คำนึงถึงความคิดความรู้สึกของเด็ก

แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง กระบวนการในการปฏิสัมพันธ์ การสร้างความสัมพันธ์ และการรวมตัวกันเป็นกลุ่มทางสังคม เพื่อให้กลุ่มเกิดการช่วยเหลือกันในการเผชิญกับปัญหา สนับสนุนให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ความรู้สึกมั่นคง และศักยภาพของตนเอง ซึ่งอาจได้รับในรูปแบบของการ สนับสนุนทางด้านวัตถุหรือทางด้านจิตใจ (Gottlieb, 1985 อ้างใน นคร วงศาโรจน์, 2547) มีองค์ประกอบ คือ ต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ให้และผู้รับแรงสนับสนุนลักษณะการสื่อสาร เช่น ข่าวสารที่มีลักษณะที่ ผู้รับเชื่อว่ามีค่าสนใจเอาใจใส่มีความรัก ผู้รับรู้สึกว่ามีคุณค่า และเป็นที่ยอมรับในสังคม ผู้รับเชื่อว่า ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและสามารถทำประโยชน์แก่สังคมได้ ปัจจัยนำเข้าของแรงสนับสนุนอาจอยู่ในรูปของข่าวสารวัสดุสิ่งของหรือด้านจิตใจ และจะต้องช่วยให้ผู้รับได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กนักเรียนที่มีอายุ 15-18 ปี ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4 ถึงปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 1,514 คน (ข้อมูลจากงานทะเบียนนักเรียน)

ขนาดตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (Yamane, 1973) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวน 316 คน และสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) แบ่งออกเป็น 4 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา และอาชีพของบิดามารดา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้วิจัยได้ประสานขอความร่วมมือจากทางโรงเรียนเพื่อขอเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยขอให้ทางสาขาพัฒนาสังคมออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงโรงเรียน
3. ผู้วิจัยประสานขอความร่วมมือจากอาจารย์ประจำชั้น
4. ผู้วิจัยเดินทางไปพบนักเรียนโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ และแจกแบบสอบถามให้นักเรียนตอบ โดยผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามกลับ
5. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การทดสอบแบบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA Analysis) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัย

การศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นกรณีศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 88.3 มีอายุเฉลี่ย 16.37 ปี กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 36.7 ส่วนใหญ่บิดามารดามีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 79.1 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 25.3 บิดาสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 27.5 ส่วนมารดาสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 33.9

2. การอบรมเลี้ยงดูพบว่า วัยรุ่นได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10 และ 2.92 ตามลำดับ) ส่วนการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยพบว่าอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.77)

3. การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.96)

4. ทักษะการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีทักษะการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสโดยรวมอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 1.82)

5. การทดสอบสมมติฐาน

5.1 วัยรุ่นที่มีข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเพศหญิงไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าเพศชาย ส่วนวัยรุ่นที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 16, 17 และ 18 ปี มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15 ปี และวัยรุ่นที่ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยวัยรุ่นที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากวัยรุ่นที่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำหรับวัยรุ่นที่บิดามารดามีสถานภาพสมรส อาชีพของบิดามารดา และการศึกษาของบิดามารดาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

5.2 วัยรุ่นที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับน้อยมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับมาก และแตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับปานกลาง

5.3 วัยรุ่นที่มีการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับน้อย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับปานกลาง และในระดับมาก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจำแนกตามระดับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนเป็นรายคู่

(n=316)

การสนับสนุนเรื่อง เพศจากเพื่อน	n	$\bar{X}$	S.D.	การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน		
				(1)	(2)	(3)
(1) ระดับน้อย	235	1.67	0.62	-	***	***
(2) ระดับปานกลาง	66	2.29	0.67		-	
(3) ระดับมาก	15	2.33	0.86			-

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยโดยรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10) แสดงให้เห็นว่าพ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูยังไม่ปล่อยให้วัยรุ่นมีอิสระในการคบเพื่อนต่างเพศมากเกินไป จะเห็นได้ว่าประเด็น พ่อแม่อนุญาตให้ฉันไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศได้แต่ต้องขออนุญาตก่อน อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.80) อาจเนื่องจากการอนุญาตให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศในเวลากลางคืนนั้น พ่อแม่เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมทำให้เกิดความเสียหายได้ ส่วนประเด็นพ่อแม่ให้คบเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผย อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.52) เพราะว่าการคบเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผยนั้น สังคมไทยพ่อแม่ไม่ยอมรับหากมีแฟนในขณะที่กำลังเรียน การมีแฟนในวัยเรียนเป็นผลเสียต่อการเรียน การคบเพื่อนต่างเพศควรอยู่ในสายตาของพ่อแม่ผู้ปกครอง หากมีปัญหาในเรื่องของเพื่อนต่างเพศไม่สามารถพูดคุยปรึกษากับพ่อแม่ได้ดีเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ตามวัยรุ่นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากในประเด็น เวลาทำผิดพ่อแม่จะสอนก่อนลงโทษ (ค่าเฉลี่ย 3.81) และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นได้ (ค่าเฉลี่ย 3.72) แสดงว่าพ่อแม่ปฏิบัติต่อบุตรด้วยความยุติธรรม ใช้เหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของวัยรุ่น

การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด จากการวิจัยพบว่าวัยรุ่นได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดโดยรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.92) แสดงว่าพ่อแม่อบรมเลี้ยงดูโดยกำหนดกฎเกณฑ์ไม่เข้มงวดมากนัก ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสเกี่ยวข้องกับสังคมภายนอก เช่น อนุญาตให้ไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ได้ในวันหยุด ให้คบเพื่อนต่างเพศได้ แต่จะเห็นได้ว่าเมื่อจะไปไหนก็ต้องขออนุญาตจากพ่อแม่ก่อน พ่อแม่ยังให้โอกาสวัยรุ่นตามสมควร หากจะไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศต้องอยู่ในสายตา ส่วนประเด็นที่พ่อแม่เข้มงวดมาก ได้แก่ เวลาวัยรุ่นจะไปไหนต้องขออนุญาตจากพ่อแม่ก่อน (ค่าเฉลี่ย 4.36) เนื่องจากพ่อแม่ทุกคนจะเป็นห่วงหากวัยรุ่นไปไหนโดยไม่ได้ออกกล่าว และพ่อแม่ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีไทย (ค่าเฉลี่ย 3.89) แสดงให้เห็นว่าพ่อแม่ของวัยรุ่นยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะในสังคมต่างจังหวัด

การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย จากการวิจัยพบว่าวัยรุ่นได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยโดยรวมในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.77) แสดงว่าพ่อแม่อบรมเลี้ยงดูโดยเอาใจใส่ ให้ความสำคัญกับเด็ก ให้ความรัก ความอบอุ่นโดยคำนึงถึงความคิดความรู้สึก คอยว่ากล่าวตักเตือนเมื่อกระทำผิด เอาใจใส่ดูแลเรื่องผลการเรียน สนใจต่อพฤติกรรมและการกระทำของเด็ก ให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร ให้ความช่วยเหลือไม่ปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่ของเด็ก

การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน จากการวิจัยพบว่าวัยรุ่นได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนโดยรวมในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.96) แสดงว่าเพื่อนๆ ไม่สนับสนุนในเรื่องเพศ หากมีบ้างก็ในเรื่องการแนะนำให้รู้จักเพื่อนต่างเพศเนื่องจากเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่มีความเจริญทั้งทางร่างกายและจิตใจพฤติกรรมเริ่มหันไปสนใจคบค้ากลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน ความสนใจเพศตรงข้ามเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น เห็นว่าการคบเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องที่วัยรุ่นโดยทั่วไปกระทำกัน การคบเพื่อนต่างเพศไม่ใช่เรื่องที่เสียหาย

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จากการวิจัยพบว่าวัยรุ่นมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 1.82) แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นไม่เห็นด้วยในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยวัยรุ่นเห็นว่า ผู้หญิงมีความเสียหายมากกว่าหากมีเพศสัมพันธ์ก่อนที่จะแต่งงาน ควรรักษาความบริสุทธิ์จนกว่าจะได้แต่งงาน ถือว่าพรหมจรรย์ของเพศหญิงก่อนแต่งงานเป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ยังเห็นว่า การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างชายหญิงควรทำให้ถูกต้องตามประเพณี ผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับชายจนกว่าจะได้แต่งงาน หากยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงานถือว่าเป็นการกระทำที่เสียหาย ไม่เหมาะสม เป็นเรื่องน่าอับอาย ทำให้เสียการเรียน อีกทั้งเป็นเรื่องที่ขัดต่อสังคมและวัฒนธรรมของไทย การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่ใช่เป็นการแสดงความรักที่แท้จริง วัยรุ่นจึงไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ผลจากการทดสอบสมมติฐาน

1. วัยรุ่นที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จะเห็นได้ว่าเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อยกว่าเพศชาย หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศหญิงให้ความสำคัญต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ว่าเพศหญิงเป็นฝ่ายที่เสียหายมากกว่าเพศชาย ประกอบกับสังคมและวัฒนธรรมไทยเป็นตัวกำหนดการแสดงออกทางเพศว่า เพศหญิงต้องรักษาวงศ์วงศ์วานตัว อย่าซิงสุกก่อนห้าม อีกทั้งค่านิยมของสังคมไทยนั้น เพศหญิงไม่สมควรที่จะแสดงกิริยา มารยาทที่สนใจต่อเพศตรงข้าม จนเกินความเหมาะสม เพศหญิงเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ดี จึงทำให้มีค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ต่ำกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นันทนา โรจนวิภาต (2546) ศึกษาทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ และแววสุตา เล็กจันทร์ (2551) ที่ศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. วัยรุ่นที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวัยรุ่นที่มีอายุ 16, 17 และ 18 ปี มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์

ก่อนการสมรสต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15 ปี อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 16-18 ปี เป็นวัยที่เข้าสู่วัยรุ่นตอนกลาง เป็นวัยที่เจริญเติบโตเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ทำให้มีวุฒิภาวะมากขึ้น มีความคิดที่จะแยกแยะได้ดีว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ดี อาจทำให้มีผลเสียต่อการศึกษาเล่าเรียนได้ การมีเพศสัมพันธ์ควรให้ถึงวัยอันสมควร ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นันทนา โรจนวิภาต (2546) ที่ศึกษาทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน

3. วัยรุ่นที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าวัยรุ่นที่กำลังเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำกว่าวัยรุ่นที่กำลังเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 หมายถึงไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่า อาจเนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอายุ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และวุฒิภาวะเกี่ยวกับวัยรุ่นมากกว่านักเรียนที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบกับอาจได้รับการสนับสนุนในเรื่องเพศจากเพื่อนน้อยเนื่องจากต้องเตรียมตัวเพื่อเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัย จึงทำให้มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไปในทางที่ไม่เห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงใจ เดชสงัจรัส (2548) ที่ศึกษาความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามัธยมศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แวสุตา เล็กจันทร์ (2551) ที่ศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน

4. วัยรุ่นที่สถานภาพสมรสของบิดามารดาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดาของวัยรุ่นไม่มีผลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น นั่นคือ ถึงแม้วัยรุ่นจะอาศัยอยู่กับบิดามารดาที่อยู่ร่วมกัน หรือบิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเป็นหม้ายก็มีทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ไม่แตกต่างกัน

5. วัยรุ่นที่บิดามารดาประกอบอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าอาชีพของบิดามารดาไม่มีผลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น กล่าวคือ ไม่ว่าบิดา มารดาจะประกอบอาชีพใดวัยรุ่นก็มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ไม่แตกต่างกัน

6. วัยรุ่นที่บิดามารดามีการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการศึกษาของบิดามารดาไม่มีผลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น กล่าวคือ ไม่ว่าบิดามารดาจะมีการศึกษาระดับใดวัยรุ่นก็มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ไม่แตกต่างกัน

7. วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูเรื่อง

เพศแบบประชาธิปไตยไม่มีผลต่อการมีทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น ซึ่งเป็นการเลี้ยงดูที่ส่งเสริมให้วัยรุ่นมีอิสระในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง

8. วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่เห็นด้วยมากกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับน้อย และวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่เห็นด้วยมากกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับน้อย หมายถึง การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากทำให้ไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เนื่องจากการเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดปานกลางถึงเข้มงวดมากนั้น เมื่อวัยรุ่นจะไปเที่ยวที่ไหนก็ต้องขออนุญาตจากพ่อแม่ คอยตักเตือนในการวางตัวในการคบเพื่อนต่างเพศว่า การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างชายหญิงควรทำให้ถูกต้องตามประเพณีหากมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ผู้หญิงจะเป็นจะเป็นฝ่ายเสียหายอาจทำให้วัยรุ่นมีความตระหนักรู้ในการคบเพื่อนต่างเพศ และมีทัศนคติที่ไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์กันก่อนสมรสหรือแต่งงาน

9. วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่เห็นด้วยมากกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับปานกลาง และในระดับมาก เนื่องจากได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับน้อยนั้น พ่อแม่คอยเอาใจใส่ในการกระทำ อาจกล่าวตักเตือน หรือไม่สนับสนุน หรือไม่ให้ความช่วยเหลือ ดูด่าว่ากล่าวตักเตือนบ้างเมื่อมีการทำผิด จะทำอะไรตามที่วัยรุ่นต้องการไม่ได้ ตลอดจนให้คำปรึกษา แนะนำในการดูแลตนเองในเรื่องเกี่ยวกับเพศของวัยรุ่น จึงทำให้วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับน้อยมีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำกว่า คือไม่เห็นด้วยที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

10. วัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่เห็นด้วยมากกว่า วัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับปานกลาง และในระดับมาก อาจเป็นเพราะเพื่อนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นในวัยนี้ หากเพื่อนแนะนำหรือสนับสนุนในสิ่งที่ดี ย่อมชักชวนกันไปในทางที่ดี ระยะเวลาของเด็กวัยรุ่นเป็นระยะที่เพื่อนมีอิทธิพลมากที่สุด เพื่อนจะกำหนดความรู้สึกนึกคิดของวัยรุ่นให้ทำตามความนิยมของหมู่คณะเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่คำนึงถึงว่าถูกหรือผิด ดังที่ Reiss (1966 อ้างใน แวนสุดา เล็กจันทร์, 2551: 29-30) กล่าวว่าเพื่อนมีอิทธิพลในการกำหนดทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่น รวมถึงพฤติกรรมทางเพศด้วยนั้น เพื่อนจึงนับว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญสำหรับวัยรุ่นที่จะนำค่านิยม บรรทัดฐานรวมถึงพฤติกรรมต่างๆ ทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมมาปฏิบัติตาม เนื่องจากเพื่อนมีสถานภาพที่ใกล้ชิดกับตัว

ของวัยรุ่นเอง การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนถ้าเพื่อนมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน บุคคลนั้นก็มีความโน้มที่จะมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงตามไปด้วย ดังนั้นเมื่อวัยรุ่นได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับน้อยทำให้มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่า เป็นเรื่องที่ไม่ควรกระทำ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย โดยเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ แต่เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงถึงร้อยละ 88.3 จึงอาจจะได้ผลการวิจัยที่อาจไม่เป็นตัวแทนของวัยรุ่นทั่วไปทั้งชายและหญิง ดังนั้นในการใช้กลุ่มตัวอย่างควรมีขนาดของกลุ่มเพศที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน เพราะกลุ่มตัวอย่างอาจจะตอบตามค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับการรักษาวงสวณตัวของสตรีแต่ในสังคมปัจจุบันข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรน่าจะเป็นงานวิจัยที่ลงลึกกว่าการมีความเห็นต่อเด็กวัยรุ่นในสังคมไทยในปัจจุบันต่อการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าแท้จริงแล้วเป็นอย่างไร แต่ยังมีบางประเด็นที่วัยรุ่นเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง เช่น ไม่ใช่เรื่องผิดหากชายหญิงที่เป็นคู่รักกันมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน ความต้องการทางเพศเป็นเรื่องที่ต้องตอบสนองไม่สามารถควบคุมได้ จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญของการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ การเรียนรู้เรื่องเพศทำให้นักเรียนมีพัฒนาการไปในทางที่เหมาะสมกับวัย ไม่เห็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องปกติ
2. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมหรือจัดอบรมสัมมนาให้กับนักเรียนเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนโดยเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือสร้างทัศนคติในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง และควรจัดกิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม นั้สมาธิ ไหว้พระสวดมนต์ รวมทั้งการออกกำลังกายเพื่อให้ให้นักเรียนมีจิตใจสงบ ไม่ฟุ้งซ่าน
3. บิดามารดาควรให้ความสำคัญกับการให้ความรู้เรื่องเพศและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ เพื่อที่จะได้ถ่ายทอด แนะนำให้บุตรของตนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีความรู้และเข้าใจเรื่องเพศที่ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันก็จะเป็นการถ่ายทอดปลูกจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีในเรื่องเพศแก่บุตรควบคู่กันไป

บรรณานุกรม

- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. 2544. **บทบาทหญิงชายกับงานด้านอนามัยการเจริญพันธุ์**. กรุงเทพมหานคร: กองวางแผนครอบครัวและประชากร.
- ดวงใจ เดชสงัจรัส. 2548. **ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์, มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์.

นคร วงศาโรจน์. 2547. **ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสหศึกษา**. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์, และคณะ. 2540. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นันทนา โรจนวิภาต. 2546. **ทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยามหาบัณฑิต, สาขาสังคมวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประไพ เจนแดง. 2541. **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การสนับสนุนทางสังคม การบรรลุตามขั้นพัฒนาการ และพฤติกรรมพลเมืองดี ของวัยเด็กตอนกลางในภาคตะวันออก**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วันทนี วาสิกะสิน. 2526. **ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

แววสุตา เล็กจันทร์. 2551. **ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศุภร เสรีรัตน์. 2540. **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

สมคิด อิศระวัฒน์. 2542. **ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็กของคนไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุชา จันทรเฒ. 2520. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

_____. 2539. **จิตวิทยาพัฒนาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2540. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลียงเชียง.

สุพิน เกชาคุปต์. 2530. **พฤติกรรมของมนุษย์ในองค์กร**. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

Yamane, T. 1973. **Statistic : An Introduction Analysis**. 3nd ed. Tokyo: Harper International Edition.

Reiss, I.L. 1966. **Premarital Sex in Changing Society**. New Jersey Englewood Cliffs: Robert R-Bell Prentice-Bell Prentice-Hall, Inc.